

CIRCULAR INFORMATIVA DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CASTELLO
2.ª EPOCA **SEPTEMBRE - OCTUBRE 1965** **N.º 3**

IMP. LOGUI.-CASTELLÓN

(Circulació Limitada als socis del CEC)

INDEX

EDITORIAL

R. Guallart

V MARCHA SOCIAL

III DE REGULARITAT

Les NOSTRES COMARQUES EL MAESTRAT

Maxim

ESCALADA

J. Viciano

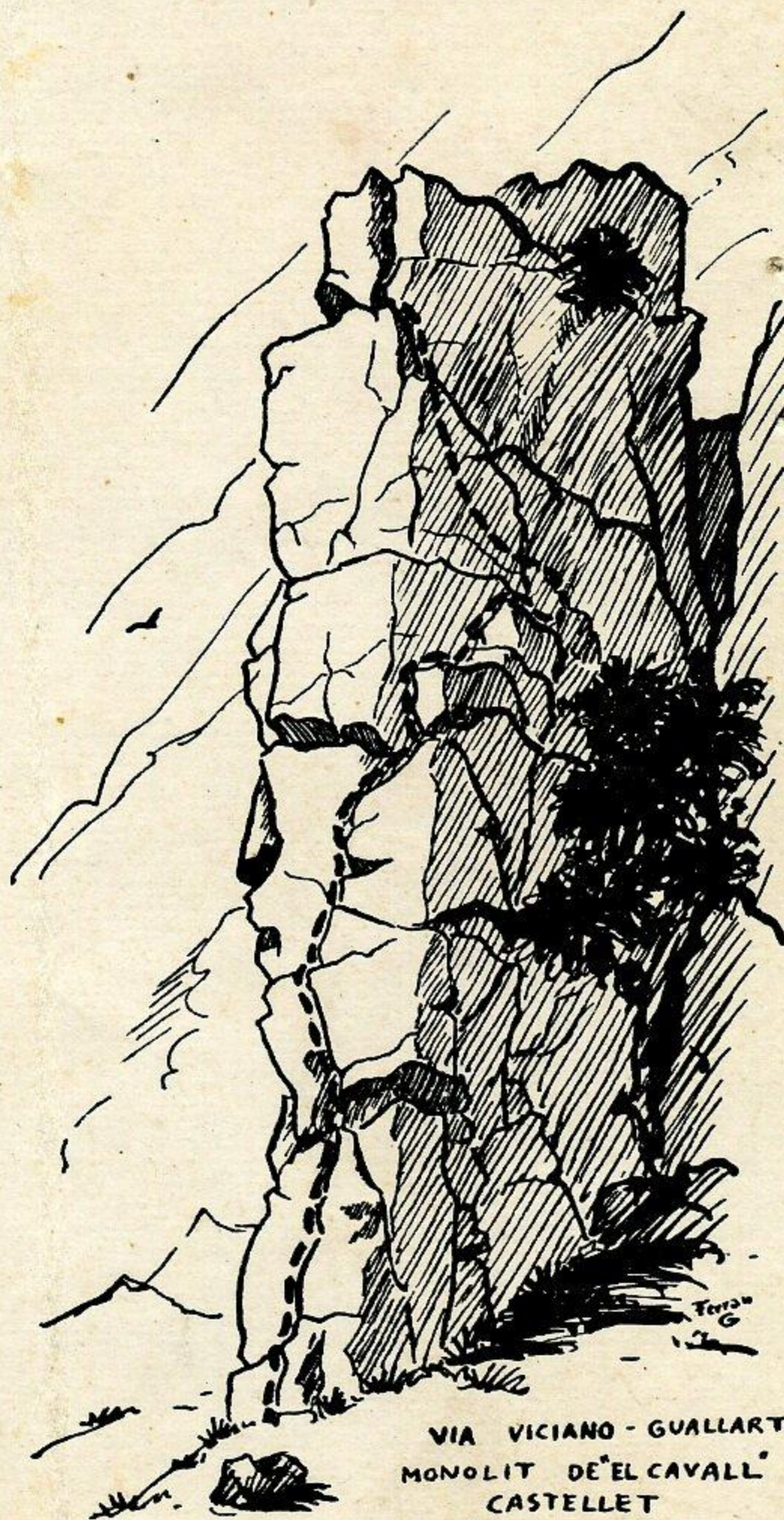
BIOLOGIA

A. Bardina

NOTES DE SECRETARIA

HUMOR

per Aga-Pito

VIA VICIANO - GUALLART
MONOLIT DE 'EL CAVALL'
CASTELLET

ESPELEOLOGIA

Des de l'Acampada de Penyagolosa vam fer enguany algunes eixides, començant per la Cova de les Dames. Sorpresa desagradable: pel que sembla ha estat visitada per una banda de pedrapiquers malintencionats, amb fòbia a les formacions, que l'han deixada en pessim estat: columnes per terra i tota mena de formacions trencades. I la nostra botella-registre, que aguantava visites des de que vam destapar la cova, també trencada. Tenim fotografies d'abans i després de la ... diguem-ne faena. I per a coromullar l'han batejada amb l'expressió i rebotant nom de "Cueva del Sapo". Sofrides coves ... Prenent com a referència el Penyagolosa, faig un llançament del bastó amb el nou nom escrit, que envejaria qualsevol atleta olímpic. Paraula.

Un altre dia, que tenia que ploure, vam eixir tres bons amics camí del naixement del Carbo, però seguint un nou itinerari. Un vell pastor, que trobem en la nostra caminada, ens indica la proximitat d'una cavitat coneguda per Cova Comelles i decidim visitar-la. És fàcilment localitzable, oberta a uns estrats visibles de lluny i amb les boques rodades de paret de pedra seca. El nom de la cavitat li escau bé al paisatge que l'envolta: Comelles és diminutiu del mot coma = prat alterós i abundant de pastura, o depressió planera en terreny de muntanya, segons el diccionari. La cova, plena de formacions que passen des de les gruixudes i bastes dels voltants de l'entrada a les delicades que dominen un avenc interior, és una de les millors del Massís. Sols la de les Roques Llises pot comparar-se-li. Vam recórrer més de 50 metres fins trobar-nos amb l'ample pou de l'avenc. Provem a sondejar però no trobem res llançable; alguna pedreta menuda i res més. De sobte sentim un fort soroll pel fons de l'avenc. Bon còdol, encara que amb un só un tant estrany. Pense quasi en felicitar el llançador, quan veig que em falta el trípod de fotografiar. Sense dubte, és el sondatge més car que hem fet. Intente tot l'intentable per tal de davallar, però el pou és ample, amb un bac d'uns 15 metres en buit, proximitats relliscoses i ... no tenim res per assegurar. Mala sort. Ja hi tornarem.

Per tota la vessant detrítica d'entrada es troba ceràmica molt fragmentada. Segons gent del terreny, la cavitat fou amagatall de rodors durant les guerres carlines.

Seguint l'estrat, que bussa cap al nord, es troben algunes boques més, una d'elles penetrable poc més de 15 metres, amb una seguida en gatera molt estreta.

Una vegada més visitem les coves del Carbo, i sense cap altra novetat finalitzem les vacances.

VICIANO